

Ființa nesupusă

Adrian Păunescu

Aș fi vrut să-mi organizez poezia
Ca să fiu mai sigur pe ea,
Dar versurile mele râdeau de prostia
Care mă înflăcăra:
Cum ai vrea tu să-ți organizezi poezia?

Aș fi vrut atunci s-o sparg toată,
Și cu viața s-o dezorganizez
Dar ea se organiza împotriva mea,
Dintr-o dată,
După relația margine-miez.

Nimic nu mi-e cu putință
Dintre toate aceste idei,
Pentru că poezia, oricum, e-o ființă,
Care trăiește după legile ei,
Poezia, oricum e-o ființă.